

Hoofdstuk 3

Kikker Karelkje en de kracht van gedachten

Er was eens een klein kikkertje genaamd Karelkje. Karelkje woonde in een mooie vijver vol met waterlelies en riet. Hij hield van springen, zwemmen en het vangen van insecten. Maar soms voelde Karelkje zich een beetje onzeker, vooral als hij iets moeilijks moest doen.

Op een avond, terwijl de zon onderging en de sterren begonnen te schitteren, zat Karelkje verdrietig op een lelieblad. Hij wilde zo graag hoger springen, net zoals zijn grote vriend, de reiger, maar het leek hem maar niet te lukken.

Opeens hoorde Karelkje een zachte stem. Het was oma kikker, die altijd wijze dingen zei. "Karelkje," zei oma kikker, "wilde je niet hoger springen? Weet je dat je gedachten je kunnen helpen?"

Karelkje keek op en luisterde aandachtig. "Hoe dan, oma?" vroeg hij nieuwsgierig.

"Nou," zei oma kikker, "diep in je hoofd zit een speciaal plekje. Het is een deel van je gedachten en helpt je bij alles wat je doet. Het weet hoe je moet springen, zwemmen en het kan zelfs al je vragen beantwoorden. Maar je moet dat plekje in je hoofd, wel de juiste gedachten geven."

Karelkje knikte langzaam. "Maar wat moet ik dan doen?" vroeg hij.

"Voordat je gaat slapen," legde oma kikker uit, "kun je tegen jezelf zeggen wat je graag wilt bereiken. Denk bijvoorbeeld: 'Ik wil hoger springen.' Als je dat doet, zullen je gedachten je helpen om het waar te maken."

Die nacht, voordat Karelkje zijn oogjes dichtdeed, dacht hij aan wat oma kikker had gezegd. Hij sloot zijn ogen en fluisterde: "Morgen wil ik hoger springen. Ik geloof dat ik het kan." En met die gedachte viel hij rustig in slaap.

De volgende ochtend werd Karelkje wakker met een gevoel van opwinding. Hij voelde zich sterk en vol vertrouwen. Hij sprong van het lelieblad en - boing! - hij sprong hoger dan ooit tevoren! Karelkje was zo blij dat hij meteen naar oma kikker rende om het goede nieuws te vertellen.

Oma kikker glimlachte en zei: "Zie je, Karelkje? Je gedachten hebben je geholpen. Als je blijft denken aan wat je wilt en gelooft dat het kan gebeuren, dan zal het ook gebeuren."

Vanaf die dag dacht Karelkje altijd aan positieve en mooie dingen. Als hij iets moeilijks tegenkwam, herinnerde hij zich wat oma kikker had gezegd. Hij dacht goed na over wat hij wilde en met een blij hart liet hij zijn gedachten hem de weg wijzen.

En zo leefde Karelkje gelukkig in de vijver, wetende dat zijn gedachten hem konden helpen om alles te bereiken wat hij wilde.